

ὥς θέλει μὲ | εὐκὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θ(εοτό)κου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων
καὶ μ(ᾱς) τῶν ἁμαρτωλῶν | [...] μὲ τὰ καμώματάν ταῦτα εὐκαριστημένα
[...].

Ἐγὼ τζάνε μαδα(κης) [...] [γράφοι | κ(αι) βεβεονοντας το.

132

[*Ιωάννης Ζαχαρίας*]

Δωρεά

1568, 6 Αυγούστου

1Ε΄

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, ἀφξη΄, μηνὶ Αὐγούστῳ στ΄, εἰς τὸ Νέον Χω-
ρίον εἰς τὸ | μαγατζὲ τοῦ μισὲρ Φραντζέσκου Γονάτου ἔμπροσθεν ἐμοῦ
τοῦ νοταρίου | καὶ τῶν ὑποκάτωθεν ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρ-
τύρων ἐνεφανίστην ἐκεῖ | κατὰ παρρησί(ας) ἡ κερα-Νικολέττα συμβία
τοῦ ποτὲ Μιχάλη Γριπετόπουλου, | λέγοντας ἔτζι πὼς τὴν σήμερον θέλει
δεληματικῶς οἰκεία βουλῇ καὶ δελή | σει καὶ δίδει καὶ παραδίδει καὶ
χαρίζει τῆς πεθερᾶς της τῆς κερα-Σοφίας τοῦ ποτὲ | Ἰω(άννη) Γριπετό-
πουλου τῆς συμβίας τὸ μερτικόν της τὸ περιβόλιν ὅπου εἶχε | χάρισμα
ὁ ἄνδρας της ὁ λεγόμενος Μιχάλης ἀπὸ τὴν μάναν του τὸ ὅποῖ | ον
περιβόλ(ιν) εὐρίσκεται εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Πλουμᾶ πλησίον τοῦ Γυ-
αλι | νοῦ καὶ τοῦ διάκου Μπαρμπαρῇ ὡς καθὼς εὐρίσκεται ὅλα της τα
δι | καιώματα ὅπου ἔχει ἐκεῖ εἰς τὸ λεγόμενον περιβόλι γδύνεται ἀπὸ τὴν
σήμερον καὶ δίδει τα καὶ ρεφουδάρει καὶ χαρίζει τα τῆς πεθερᾶς της καὶ
τῶν | κληρονόμων της καὶ ποτὲ διὰ κανένα καιρὸν κανένα δικαίωμα εἰς
αὐτὸ | νὰ μὴν ἔχη μήτε αὐτὴ μήτε ἄλλος δι’ αὐτὴ μήτε κανεὶς ἀπὸ τὶς
κληρο | νόμους της καὶ οὕτω θέλει ἡ λεγόμενη ἡ κερα-Σοφία καὶ κοντε-
ντάρεται ὅτι | νὰ ἔχη ἡ νύμφη της καὶ οἱ κληρονόμοι της τὴν συκαμινέαν
ὅπου ἔναι εἰς τὸ | παρὸν περιβόλι πλησίον εἰς τὴν πόρτ(α) ἡγουν τὴν
μεγάλην νὰ τὴν ἔχουν τῆς | ἐξουσίας τος νὰ τὴν κάμουν ὡς θέλουν, μὲ
τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην | ὅτι ἄλλα δικαιώματα ἐκεῖ νὰ μὴν ἔχη εἰ μὴ εἰς
τὴν συκαμινέα μόνον | ὥσπου νὰ στέκη τὸ δένδρον καὶ ἂν πολλάκις καὶ
ἤθελεν χαθῇ ἀπὸ Θ(εοῦ) νὰ πά[η] | καλῶς νὰ μὴν ἔχη πλέα νὰ γυρεύῃ
ἐκεῖ κανένα δικαίωμα καὶ εἰ ποτὲ τὸν και | ρὸν ἤθελεν φανῇ καμμία
γραφὴ ἢ κανένας σιασμὸς διὰ τὸ λεγόμενον περι | βόλιν τὸ μερδικόν της
νὰ εἶναι κομμένες καὶ νουλάδες καὶ εἰς καμμίαν κρί | σιν νὰ μὴν ἔχουν
καμμίαν δύναμιν εἰ μὴ ἐτούτη ἡ παροῦσα νὰ ἔναι [στερε] | ἂ βεβαία καὶ
ἀχάλαστος, ἀκόμη καὶ τὴν κοπριά ὅπου ἔναι [ὀμπρὸς] εἰς τὰ | σπίτια
τοῦ κὺρ Μανώλη Γλυνοῦ ἐλεύθερη νὰ τὴν ἔχουν μαζί τὰ δύο ἀδέρ | φια

ὁ Μιχάλ(ης) καὶ ὁ Μᾶρκ(ος) δώνοντας κάθεν χρόνον ἢ λεγόμενη κερα-
 Νικολέτ | τα καὶ οἱ κληρονόμοι της ἕναν ἄσπρ(ον) κορέν(τε) τέλος τοῦ
 σέρ Ἀντώνη Ντακορώ | νια τὸ ὅποῖον τέλ(ος) ὁμολογᾷ ὁ ρηθεὶς μισέρ
 Ἀντών(ης) ἔμπροσθεν ἐμοῦ | τοῦ νοταρ(ίου) καὶ τῶν κάτω γεγραμμέ-
 νων μαρτύρων πὼς τὸ ἔχει χαρισμένον, ἀπομέ | νοντας κοντέντοι καὶ
 ἀναπαμένοι εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον στε | ρεώνοντας τὴν παροῦσαν
 εἰς πένα καὶ κοντεναντζιὸν τῆς αὐθεντίας ὑπέρπυρα κε' | φυλάζοντας
 τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος ια' ὅπου στέργ(ει) καὶ τὰ ἐξῆς. Διὰ μαρτυρίας τοῦ
 μαϊιστρο-Ἰω(άννη) Μανιάτη καὶ τοῦ κὺρ Μαρίνου Χαροκόπου καὶ τοῦ μι
 | σέρ Παύλου Μπάλιου.

εγο παυλος μπαλυος ηπο παρακαλυας τον ανοθεν μαρτυρο τα ανο-
 δεν.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του δι-
 πλωμένου αντιγράφου: «[...] Νικολετα του[...] Γριπετόπουλου.»

133

Ιωάννης Ζαχαρίας, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1568, 16 Οκτωβρίου

Κόπια

ιστ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, ἀφξη' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιστ', εἰς τὸν Μποῦρ-
 γ(ον) τῆς Να | ξί(ας) εἰς στὸ σπίτιν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ ἔμπροσθεν
 τῶν ἀξιοπίστων καὶ πα | ρακαλετῶν μαρτύρων ἐνεφανίστην ἐκεῖ κατὰ
 παρρησί(ας) ἡ Ξενία τοῦ Σταμάτη | τοῦ Τζεντούρη ἡ θυγάτηρ, λέγοντας
 ἔτζι πὼς τὴν σήμερον θέλει δεληματι | κῶς οἰκεία βουλῇ καὶ δελήσει καὶ
 δίδει καὶ παραδίδει τοῦ εὐλαβεστάτου παπα-κὺρ Ἰω(άννη) Σπανοῦ τὸ
 ἀμπέλιν τὸ μερτικόν της ὅπου ἔχει εἰς τὸν Πασκουλίνον πλησίον | τοῦ
 αὐτοῦ παπᾶ καὶ τῆς Μελιτηνῆς τῆς ποτὲ παπαδιᾶς ὡς καθὼς εὐρίσκεται
 μὲ τὰ | δικαιώματάν του ὅλα ο διὰ μισιάρικον παντοτινὸν νὰ τὸ ἔχη εἰς
 τὸ χέριν του | κατὰ κληρονομί(αν) νὰ τὸ κυβερνᾷ καλὰ καὶ νοικοκυρά-
 τα ὅλον ἐκεῖνον ὅπου τό | πάρει ὡσὰν καλὸς νοικοκύρης ὅπου ν'ἀρέση
 πᾶσαν καλοῦ ἀν(θρώπ)ου γεωργοῦ, ἀκόμη δέ | λει ἡ λεγόμενη Ξενία καὶ
 δίδει καὶ παραδίδει τοῦ εἰρημένου παπᾶ καὶ τὸ χωράφιν | ὅπου ἔχει δο-
 σμένον τοῦ ἄνωθεν παπᾶ εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους νὰ τὸ ἔχη καὶ αὐ |
 τὸ μισιάρικον παντοτινὸν κατὰ κληρονομί(αν) νὰ τὸ καλλιεργᾷ καλὰ καὶ
 νοι | κοκυράτα νὰ τὸ σπέρνῃ χειμωνικὸν καλοκαιρινὸν καὶ ὅ,τι σπόρους
 ἠθέλειν βάλει μέσα τὸ εἰρημένον χωράφιν νὰ τοὺς βάνῃ ὁ λεγόμενος